

Dinók Zoltán

Huszonöt vers

TARTALOM

1944. március 19.
A boldogság olyan...
A börtönviselt író
A gonosz öntudata
A pénz beszél...
A titkok tudása
A tudás hatalom
A világon...
Ami pusztít...
Akinek nehéz...
Az ember folyton felejt...
Az író élete...
Bölcsesség dilemma
Churchill emlékére
Csak alkotunk...
Egy vers sokat tesz...
Sértés
Életháború
Éltem egy Földön...
Ki szenved, ki nem...
Gondok és hősiesség
Gonoszság!
Ha költő vagy...
A világ sírján...
Ha most Isten azt akarja...

1944. március 19.

Micsoda szégyenteljes nap.
Volt nálunk osztrák, török,
Isten tudja kicsoda, de
németet beengedtünk
csakúgy ellenállás
nélkül? Fegyverszó
nélkül? Ötvenhatban
az orosz ki akartuk
űzni, ki felszabadított
még ha benn is maradt
de a németet csak úgy
engedtük beáradni, mint
a tengert? Megvallom,
rosszat sejtek a népben...

A boldogság olyan...

A boldogság olyan, mint egy nagy óceán. Az óceán: A világ s benne egy-egy csöpp: az ember.

A börtönviselt író

Tudathasadásos volt hajdan talán,
kívül rekedt talán Isten nyája alól,
a tagadás ösztöne talált koncepciót
véresre fröcskölt, bemocskolt lelkén.

Örök elégedetlenségben, haragban
fuldokolt napról-napra, elkerülte
Isten jelenléte árva lelkét, mely oly
elszántan küzdött az elesettekért.

A gonosz öntudata

Azt tudjuk mindannyian, hogy az emberi gonoszság határtalan. De azt tudja-e akármely gonosz ember vagy szekta, hogy mire tör s mi célból ugyanis ki merné azt bevallani, hogy én Góliát vagyok s nem Dávid?

A pénz beszél...

A pénz beszél, a költő ugat.
A vagyonos hajt, a költő ír.
A vagyonos előbb-utóbb
hajt s farol, míg a költő
ez alatt bölcsebb lesz, célját
eléri s fennmarad.

A titkok tudása

Volt egy művész, ki saját magát keresztre feszítette s olyan tudás birtokába jutott hogy emiatt volt felesleges tengernyi szenvedése.

A tudás hatalom

A tudás hősi hatalom, mint
Mondják, árnyék is ugyan,
De én e bolond világ hősége
Elől meghúzó itt magam.

A világon...

A világon az egyenlőtlenség
s faji ellentét nem oldódik
soha, bizony átverekedhetnék
a világot az ítéletig, míg le nem
hull a sárkány hetedik feje.

Ami pusztít...

A világot nem a rablók s gyűjtogatók
pusztítják, hanem az emberi sérelem.

Hogy ez az érzés kielégüljön addig
falvak és városok süllyednek porba.
Mert mikor robban, robban a ház,
a szív is vele dobban a jobb világban!

Akinek nehéz...

Akinek nehéz az élet,
nehéz az igaz út, kinek
nehéz a keresztje,
nehezen jut boldogság
osztályrészéül, s napról
napra élve szárad lelke.

Mert én megtanultam
gyerekfejjel kezdve
mindent amit lehet,
egészen a matematikát,
asztrológiát, biológiát,
pszichológiát, irodalmat,
a Hamletet, a Faustot,
mindent mit ember
tudhat, megtanultam én
s az élet is mit művel, azt is
megtapasztaltam én,
kezdettől fogva mind,
tanulmányozhatom

én még a parapszichológiát,
annyi mindent, hacsak nem
vagyok űrlakó, nyilván minden
belém fér, de ahogy a mondás
tartja nem az iskolának, hanem
az életnek tanulunk, nem ásta
alá bizonyítékul azt mégsem
hogy nem értem azt meg, hogy
az élet miért olyan nehéz...

Az ember folyton felejt...

Az ember folyton feledkezik,
mikor még kisgyerekként csak
játszott, nem törődve a világgal,
az ember elfelejti hogy szép
lassan a gondok s bajok gyorsan
örvénylő pokol dimenziójába
sodródik, s lelke átalakul, mint
hernyóból a lepke, de talán
fordítva: szabad szellemből
megkeseredett élveteg lesz.

Az ember folyton feledkezik,
mikor még kisgyerekként csak
kinevette a világot, mert tudta
mi az öröm, s fogalma sem volt,
milyen ez a sivár, keserves élet.

Az író élete...

Az író élete oly nehéz,
kopogtat a sors untalan,
pedig végig egy cél
vezérli:
hogy könnyű legyen
az élet.

Bölcsesség dilemma

Az a bölcsesség, ami a szenvedésből táplálkozik: talán ostobaság.

Az a bölcsesség, ami a teljes épségből táplálkozik lehet hogy igaz 'bár teljesen üres és tartalmatlan.

Churchill emlékére

Tudtad hogy időben meg kell fékezni
a gonoszt. Huszadik századi Héraklész
lettél, kit a világ teli torokból ünnepel.
Kopasz fejed, kövér tested, csintalan
mosolyod büszke jegyei hőssé
kovácsolódott lelkednek.
Csak gúnyosan mosolyogsz, talán
tudattalanul is tudva, hogy
előbányászott kincs vagy
a történelem sorsfordító lapjain.

Csak alkotunk...

Alkotunk valamit, aztán a rendőrség
Felfigyel ránk, le is tartóztathatnak,
Meghurcolhatnak aljas módon, pedig
Csak alkotás és álomvilág ez nem más,
S az álom útjába áll a tudatlanság.

Egy vers sokat tesz...

Egy vers sokat tesz világunknak,
egy lázas kisfiú, ki az ágyban,
kapaszkodik – versekért nyúl,
hogyan meri a társadalom a
költőket kirekeszteni s véres
ingként kezelni? Ki meri a
lázadót rossznak beállítani?
Hisz a költő egész életében
a szebbért, a jobbért, és ami
a legfontosabb: az igazságért
harcolt, honnan van mersze
a rendőrnek rossz szemmel
nézni rá?

Sértés

Életemben százszor megsértettek:
Ezért lettem író. Miután író lettem
Milliószor megsértettek. Ezért lettem
Egy nagy író.

Életháború

Mint világháborús harci repülőgépek
egymásba fonódó, kergetőző párbaja,
úgy tépi egymást idegeim vad láncá,
s úgy telik dübörgő sorsom csatája.

Éltem egy Földön...

Éltem egy Földön, melyen zakatolt
meg-meg nem állva a füstös-gőzös,
mint ahogy a nagy rohanás-hajtás,
esztelen, másokat eltipró pénzhajsza.

Éltem egy földön, melyen, ha egyszer
már nem élek tovább, folytatják az
esztelen öldöklést, háborúzást még
mindig, meg nem állva, míg ember él.

Éltem egy Földön, melyen az emberek
nemcsak szót nem tudtak érteni egymás
közt, hanem bőrszín alapján rangsorolták
is egymást, téves, hazug elmélet alapján.

Éltem egy Földön melyen, ha az ember
kiment a temetőbe, felolvastak néki a
szentírásból, mit embert nevelő célzattal
írtak meg valaha, valamikor, mit nem
szabadott tagadni, még ha az a tagadás
teljesen új valóságokat is nyithatott meg.

Ki szenved, ki nem...

Emberek, mondjátok, ha kegyetlen
Öldöklésben, pusztító csatában
Elvénzitek is egymást, üdvözítő ige
Kell, hogy felszabadítson benneteket,
De a pap ki szentmisét mondott
Halálotok után, azt is tudnia kell,
Hogy az Isten nem szenved,
De a Sátán igen.

Gondok és hősiesség

Ha belegondolunk: a gondok soha
Nem vezetnek hősiességhez.
A gondok gonoszsághoz vezetnek.
De ha jobban belegondolunk:
A gondok vezetnek az igazi
Hősiességhez.

2009. 11. 10.

Gonoszság!

Gonoszság! Gyarló erény, hozzád
Van még néhány szavam, mit én is
Megéltem életemben, miattad!
Gonoszságot irántam s gonoszságot
Belőlem! Mert ez az emberi tényező
Roppant állati oldal, de annál – mint
Érzés – roppant emberi is.

Ha költő vagy...

A költészet: szenvedés.

Az ily szenvedés: költészet.

Ha kitükröződik másra ily
szenvedésed: hadd lássák
mily nagy költő vagy.

A világ sírján...

Ha elpusztul a világ, attól
a sírján még lesz napfény.

Ha most Isten azt akarja...

Ha most Isten azt akarja, mert úgy
Ítéli, akkor most takarítok s beágyazok.
Dolgozok. De miért akarja, hogy gubbasszak
S sírjak? Akarja inkább úgy, hogy pár deci
Vörösbort igyak s kacagjak.